

SŁOWO WSTĘPNE

Gdy w czerwcu ubiegłego roku uczestniczyłem w konferencji Polska służba cywilna po 1989 r., po raz kolejny uświadomiłem sobie, jak szybko biegnie czas. Właśnie w 2018 r. upłynęło równo ćwierć wieku od momentu, gdy absolwenci pierwszej promocji Krajowej Szkoły Administracji Publicznej ukończyli naukę i podjęli pracę w administracji publicznej. Ich kariery rozpoczęły się w wyjątkowo trudnych warunkach, ponieważ na pierwszą ustawę o służbie cywilnej po przemianach ustrojowych musieliśmy poczekać jeszcze kilka lat. Mimo to, z pełną świadomością możemy powiedzieć, że to właśnie oni budowali nowoczesną służbę cywilną w Polsce. Było to zapewne fascynujące doświadczenie – bezpośrednio uczestniczyć w przemianach, które będą miały wpływ na pokolenia i na historię polskiej służby cywilnej. Historię, która jest ciekawa i pełna meandrow. Fakt, że w tak krótkim czasie uchwalono aż cztery ustawy normujące jej działanie, jest tego najlepszym dowodem.

Artykuły składające się na publikację „Polski korpus służby cywilnej i jego zmiany. Prace studialne Warszawskiego Seminarium Aksjologii Administracji” zawierają cenne spostrzeżenia i uwagi Autorów, które dotyczą zarówno problemów ogólnych, jak i szczegółowych zagadnień związanych z różnymi aspektami działania służby cywilnej. Można je podzielić na trzy bloki tematyczne, którym poświęcone były dyskusje panelowe na konferencji: korpus służby cywilnej i jego zmiany, miejsce członka korpusu służby cywilnej w procesach administrowania oraz prakseologiczny wymiar zachowań członków korpusu służby cywilnej. Wysoką wartość poznawczą publikacja zawdzięcza między innymi temu, że Autorzy artykułów to uznani naukowcy od lat badający problemy administracji publicznej, bądź też praktycy administracji – byli lub nadal czynni urzędnicy, zajmujący wysokie, odpowiedzialne stanowiska. Mam nadzieję, że lektura ich tekstów zainspiruje Czytelników do pogłębionej refleksji na temat kondycji polskiej służby cywilnej, która przecież jest jednym z filarów naszego państwa.

Jako gość konferencji Polska służba cywilna po 1989 r. pragnę wyrazić podziękowanie jej organizatorom. Dorobek i potencjał dydaktyczny Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, autorytet Rady Służby Publicznej oraz wiedza i doświadczenie uczestników Warszawskiego Seminarium Aksjologii Administracji sprawiły, że było to spotkanie wysokiej klasy fachowców, którym przyświeca idea doskonalenia naszego państwa. Bardzo dziękuję prelegentom i uczestnikom dyskusji panelowych. Wykazali się oni dogłębną wiedzą i znajomością realiów działania administracji publicznej. Życzę Państwu interesującej oraz inspirującej lektury!

Szef Służby Cywilnej
Dobrosław Dowiat-Urbański